

Laboratorium Frankenstein, czyli historia przeraźliwie strasznej grozy

Dedykuje utwór Agacie T. i Tomkowi Z.

Występują:

Doktor Frankenstein - szalony naukowiec

Fritz - jego pomocnik

Narrator

Mroczny korytarz Pałacu Młodzieży. Najazd na drzwi od pracowni fizyki. Drzwi otwierają się z przeraźliwym skrzypieniem. Za drzwiami, przy biurku stoją Doktor Frankenstein (w lekarskim fartuchu, fryzura jakby go właśnie piorun trafił) i Fritz (także w lekarskim fartuchu, zgarbiony, z niezbyt inteligentnym wyrazem twarzy). Za nimi, w całkowitych ciemnościach stoi nieruchomo Narrator.

FRANKENSTEIN

Fritz, dziś ożywimy potwora. Będą mi potrzebne zwłoki. Przyniosłeś je z cmentarza, tak jak prosiłem?

FRITZ

Aha.

Mija chwila.

FRANKENSTEIN

To mi je podaj.

FRITZ

Zgubiłem.

FRANKENSTEIN

Jak mogłeś zgubić zwłoki? Przecież to jest *(rozkłada szeroko ręce)* wieeelkie?

FRITZ

Aha.

Mija chwila.

FRANKENSTEIN

Niech to *(uderza pięścią w biurko)*! Musimy odłożyć to ożywianie.

Fritz wyciąga z kieszeni fartucha wyciętego z kartki potwora o wysokości około 3,8 cm. Do butów potwór ma przyłączone blaszki.

FRANKENSTEIN

Co to?

FRITZ

Potwór.

FRANKENSTEIN

Nie bardzo straszny. Ale cóż... małe jest piękne. Choć powinno być straszne. Teraz potrzebujemy maszynę, którą wskrzesimy tego "potwora". Fritz, podaj mi młotek.

Fritz podaje mu pudełko. Wysokość 4 cm, podstawa ma 11x11 cm. Dno pudełka wykonane jest z grubej tektury, pokrytej folią aluminiową. Pozostałe ściany są z przezroczystej folii.

FRANKENSTEIN

Co to?

FRITZ

Maszynaria.

FRANKENSTEIN

Nie. Ja chcę taką wielką, z lampkami, świecidełkami i wskaźnikami. Taką z milionami przycisków, guzików i pokręteł. Ja chcę maszynę...a zresztą nieważne. Daj to pudełko.

Fritz podaje mu pudełko. Frankenstein przez otwór w ścianie wkłada papierowego potwora do środka.

FRANKENSTEIN

A teraz najważniejsze. Potrzebna jest nam moc z niebios. Niech przyroda uwolni swą dziką furie. Przybywajcie błyskawice.

Wznosi rękę do góry. Mija chwila.

FRANKENSTEIN

No, chociaż mały piorunek.

Mija chwila.

FRANKENSTEIN

Przeklęte cięcia w budzecie. Zabrakło kasy na efekt błyskawic.

Fritz podaje mu wełniany szalik.

FRANKENSTEIN

Co to?

FRITZ

Wielki szalik.

FRANKENSTEIN

Nie! Dlaczego nic nie jest tak jak trzeba? A miało być tak pięknie.

Mija chwila.

FRITZ

Aha.

FRANKENSTEIN

Dobrze, daj ten szalik.

Fritz podaje mu szalik. Frankenstein pociera szalikiem górną ścianę pudełka. Po chwili znajdujący się tam potwór wstaje i zaczyna się poruszać.

FRANKENSTEIN

On żyje!

Frankenstein i Fritz cofają się do mroku za nimi i stają nieruchomo. Z mroku wychodzi Narrator.

NARRATOR

Budując tę zabawkę, wyszliśmy z założenia, że:

1. elektryzując dach laboratorium obdarzamy go ładunkiem równomiernie rozłożonym na jego powierzchni;
2. laboratorium jest niskie w stosunku do swojej szerokości i długości;
3. papier, z którego zrobiony jest Potwór, przewodzi prąd wystarczająco, aby ładunek indukujący się na podłodze przeszedł na leżącego na niej Potwora.
4. P otwór leżący na podłodze nie zakłóca pola elektrycznego w laboratorium. Zauważmy, że nasze założenia upraszczające pozwalają uważać laboratorium z leżącym w nim Potworem za kondensator płaski. W takim kondensatorze obie płytki są naładowane (jednorodnie na całej powierzchni) ładunkiem o różnej wielkości i przeciwnych znakach. W gruncie rzeczy wystarczy rozważyć tylko kondensator, jaki tworzy leżący Potwór z jego rzutem na górną ściankę laboratorium. Warunkiem podniesienia się Potwora jest, aby siła elektrostatyczna F przewyższyła jego ciężar mg .

Koniec